Агалари (ѣ) ед. от агалари

Агалик (ѣ) господство, господство: Кому продавам
ти тоз агалик.

Агалик, точно що агалик.

Агалям прил. нескл. от ага, агово, бачово. Често се пу-
трдявя се в тфеница като повторение: Момче ба-
ка агалям, момче, бачка, бачково и байково. Я слушай ага-
лям — бачковата.

Агарени (ѣ) горско потурнат от агар, турчин.

Агаренски, а, о — ски (ѣ) на агаренитѣ: тѫхната а-
гарянска държава е гнусава, погинска; хулья вѣра.

Агарлик (ѣ) от агар, черно, поседа, да ви
не правя ага-
рлик, дави подотправам, да ви не досаждам, подкога
се мъчи и с агрѫ — болести, да ви не правя бащ агрѫся
— главоболие. 2) товар, бреме, нещо черно за носенье
в гъч, калабалъци, парчета, дикие, покъщнина. 3)
товар, чеиз, приклад; ~~обуща~~ ~~[illegible]~~ момиш ба-
ща дава на дъщеря си, когато тръгне: натоварени
постилки, покривки, сандъци, разни дрехи и дарове,
всичко това на кола или на коне и го изпращат с
особен сватбен алай в дома на зетя, дето ще
живее на умрѣ и невъзвратно. 3) обуща или това кое
то момиш баща пъка от зетьт за разходки
по сватбата. ~~от черно~~ по-нагоре наричано бабе халя
пчата на момчета за дъщеря му, на мѫжѣ
се казва обуща или пари за обуща чр на
родителитѣ на момчета облагородено и отличи
чено, на тѣхнѣ е то е първо начално то прода-
вание на чрезета.

Агарлик точно що агарлик.

Агарянка, (ти) турчинка, мюсюлманка.

Агачо, звар. от ага, вмѣсто аго, като турско българско. Из-
горѣ ти кукка агачо.

Агач-кауну, в. житро

Аггел, и сега черковно се дърпи ангел (с тоти) значи